

פרת המאת פרק ארבעה עשר זבחים

ל' א מ"י פ"ג ס"ג
 חסרי תוכה ס"ג
 פ"ג
 ל' ב מ"י פ"ח ס"ג
 ס"ג ס"ג :
 ל' ג מ"י פ"ז ס"ג
 ס"ג ס"ג :
 שיטה מקובצת
 [כשר בה ויחיל חזק
 כשר בה לא : כ] וכן
 בבבא קמ"א :

ומט עופות שאין המוס פוסל בן . דלמר מר (תורה דף יד.) אין
 תמות חכרות בעופות : זמן פוסל בן . דהא רכינה להו נבי פיגול
 ב' בית שמאי (גמ' מד.) הלמח פסול בה זמן : פורש זמן פולמים .
 שורה אחת לכל השלמים וישלעו לאלמי במה קמנע . למה שאמר
 בענין ומה אמר בלוחו ענין זמן לתורה וזמן לשלמים ומחשבת פיגול
 והא דחלמריך לכווינה משום דלחי מננין אב דהלן יסרף ויחיל
 יסרף דלא יפסול בה זמן לפיכך הולך לרבותי : לעשות זמן ב' כמפ
 קמנע בן כמפ גדול . לסנדב זוס ויליה ושלמים שני ימים ויליה
 אחר , ויערבי נמי מפיגול יליף (מס) מג"ש דעון עון , ושמח נמי כשהיא
 פרשתא כתיב (ויקרא ו) ואפס אשר האכל וגו' :

מה עופות שאין המוס פוסל בהן יזמן פוסל בהן
 קדשי במה קמנע שהמים פוסל בהן אינו דין שזמן
 פוסל בהן , מה לעופות שכן אינו הו"ד כשר בהן
 תאמר בבבא קמנע שהו"ד כשר בהן , למה לא יהא זמן
 פוסל בה ת"ל וזאת תורה זבח השלמים לעשות
 זמן במה קמנע בזמן במה גדולה :
 הדרן עלך פרת המאת וסליקא לה מסכת זבחים

פרשתא כתיב (ויקרא ו) ואפס אשר האכל וגו' :

הדרן עלך פרת המאת וסליקא לה מסכת זבח

אחר השלמת המסכת יאמר זה וישל לזכרון צמרת השם יתברך :
הדרן עלך (6) מסכת זבחים והדרן עלך דעתן עלך מסכת זבחים ודעתן עלך לא נתגש מינך מסכת זבחים ולא נתגש מינך לא בעלמא
 הדרן ולא בעלמא דאחי : יאמר כן שלש פעמים ואחר כך יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא תורתך אומנתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא (3) תניא בר פפא רמי בר פפא
 נחמו בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא רכיש בר פפא מורחב בר פפא ארא בר פפא דרו בר פפא :
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנתו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
 יודעי שמך ולומדי תורתך : מאיבי תתבני מצותך כי לעולם היא לי : יהי לבי חמים בתוך למען לא אבוש : לעולם לא
 אשכח פקודיך כי בם חייתני : ברוך אתה יי למדני תוךך : אמן אמן אמן סלה ועד :
מודים אנתו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמחת הלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמחת הלקנו מיושבי קרנות שאנו מושבימים
 והם מושבימים אנו מושבימים לדברי תורה והם מושבימים לרברים במלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שבר
 והם עמלים ואינם מקבלים שבר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שרת שנאמר ואתה אלהים תורידם
 לבאר שרת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת זבחים בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד
 לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמראים ותלמודי חכמים יעמוד לי ולורעי שלא
 תמוש התורה מפי וכפי ודעי ודעי עד עולם . ויחקיים בי בהתהלך תנחה אורך בשבכך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך : כי בי
 ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים : אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד : ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום :
יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מתיא ולאסקא לחיי עלמא ולמכני קתא דירושלם ולשכלל היבליה
 בגוה ולמעקד פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחיובן
 וביומיו ובחיי דבר בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : היא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי : יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתגשא . ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא . בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבתתא ונתתא דאמרו בעלמא
 ואמרו אמן : על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמודי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא . די באתרא הדיןדי בכל אתר ואתר .
 יהא להון ולבון שלמא רבא הנא והסדא והחמי ודוי אריכי ומווני ריודי ופורקנא מן קדם אבודתן די בשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא
 רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרדמו הוא יעשה ברחמי שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

(6) פי' הנון על זה המלה כסדר החיים שחזר לתי הגאון סג"ל משרא כסדר יציות ח"א פ"ג . (7) כדמחזיק וסוף השנה סג"ל ד"ל וכן בסוף י"ש כתיב כסוד רחמים על הכותב שמואל סג"ל .

בשם הרב הגאון הגדול המפורסם מהר"ד נפתלי הירש נר"ו לקא"ב אב"ד במדינת פפאלץ כפי שגורפס בשמו בקול יהודה ד' הומבורג בשנת תקב"ל

דף יד פ"א **מודה** היה ר"ש לפסול מק"ו ומה שלא לשמן וכו' . וכחוס' סימה מה שלא לשמן שכן טיב בד' פטוחות ס' . וכה"ג פריך לעיל [מ"ה לח"ן לומנ"ו ס"ן
 כר"ס] חמשה חיבות אלו המעיינים כהכל' מחוק כל הגאונים ס"ה בעל תורת חיים וכוה"ו ופניס מאירות ובעקבס דרבי מדיפסי ס"ס חדש עס
 הנהוג הגאון מוהר"ם מקראקא אב"ד דק"ק פרינקפורט דמיין . וליין לעיין דף ד' פ"א דעביד הגמרא פירכא שק טוב בד' פטוחות ולפע"ד נראה שהתוס' טוט
 לחוק קשיייה מהא דפריך רבה בר אבילא לעיל דף " פ"א מה לחון לזמט שכן כתי' דהנה התוס' כתבו בקיהשין דף ה' פ"א בד"ה שאין פודין . ובחולין דף פה פ"א
 ד"ה מה למילא והעיקר בב"ק דף כה פ"א ד"ה א"י לא חזון . שהקט' כיון שאין הפירכא מעין הק"ו נשים הפירכא כדון הק"ו ויחירו לחון משמין הפירכא כדון הק"ו
 רק היכל דהי רק סגרא בעלמא אבל תומנא וקולא דכתיבי טון הכא פרכין אפ"צ דלא הי מעין הק"ו ומכילין סס ראה מפירכא דרבה בר אבילא הג"ל . וכיון דעל
 קשיייה התוס' הכא מה לחון לזמט שכן טיב בד"ה ג"כ יש למצן כיון דאין הפירכא מעין הק"ו נשים הפירכא כדון הק"ו . לכן מסיימי התוס' וכה"ג פריך לעיל מה לחון לזמט שכן
 כתי' דמזכח מזה ודין דהתומנא וקולא כתיבי פרכין אפ"צ דלא הי מעין ק"ו א"כ סימה מה שלא לשמן שכן טיב בד' פטוחות וח"ק ותמלא שלמח דכתי' :

